

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 20 Lutego r. s. 1825 roku.

PRUSSY.

Berlin d. 15 lutego.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Pomnik, który prowincya Szląska wystawia w *Wrocławiu* zmarłemu bohaterowi, Xiążęciu *Blücherowi* i wojsku, któremu dowodził, kosztować ma 45,400 talarów. Dobrowolne na ten cel składki wynoszą dotąd 50,000 talarów, a reszta ma być jeszcze zebrana. Posąg spiżowy bohater jest wysoki na 10 stóp i 3 cale, a postument lany podobnież ze spiżu ma wysokości 16 stóp i 7 cali.

Professor *Cousin* został uwolniony ze ścisłego więzienia, lecz nie wyjedzie z *Berlina*, dopóki się sprawa jego nie skończy. Przez czas pobytu swego uczęszcza do biblioteki Królewskiej i słucha prelekcyy Profesora *Hegel* o filozofii spekulacyjnej.

— Dnia 18. —

Xiążę Pruski *Wilhelm*, syn Monarchy naszego, powrócił z *Poznania* do tutejszey stolicy.

Donoszą ze Szląska, iż tam równie jak tu, panowały w pierwszych dniach bieżącego miesiąca nadzwyczajne wichry ze śniegiem. Najstarsi ludzie nie pamiętają burz podobnych. Dnia 3 b. m. w okolicy *Neurode* wozy ładowne na gościńcu zostały tak zasypane śniegiem, iż wyprężone konie z trudnością uratować potrafiono, a wozy potem odkopywać musiano. Jeżeli nadzwyczajna massa śniegu przez rapłowną odwilż stopnieje, w tym razie obawiać się należy wielkiego wezbrania wód w górach.

N I E M C Y :

Od brzegów *Menu* d. 10 lutego

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Donoszą z *Hannoweru*, iż podczas okropnych wichrów w dniach 3 i 4 b. m. wezbrana woda zerwała wiele tam przy rzekach *Elbie*, *Oste* i *Wezerze*, i okolice nadbrzeżne tak zalala, iż związki były albo trudne, albo niepodobne. Nie wiadomo jeszcze wiele ludzi życie utraciło lub je uratowano, a własność ich stała się ofiarą powodzi, która, zasypawszy piaskiem role, pozbawiła na kilka lat nadziei użytku.

W *Husum* (w Xięztwie *Holsztyńskim*) morze tak nagle i wysoko wezbrało, iż mieszkańcy przebudzeni ze snu, porwawszy się z łóżek, chronić się musieli na wyższe piętra, lub na statki, które dla ratunku ich pośpieszyły i pływały po ulicach. Szczątki domów i sprzęty, które woda około tamiecznych brzegów unosiła, a między którymi znajdowało się 20 kolebek dziecinnych, każą się lękać o smutny los wielu wysp poblizkich. W jednym miejscu woda wyrzuciła na brzeg tyle sprzętów domowych i innych rzeczy, iżby ich na 200 furach nie można zabrać. Woda zalala *Tönungen*, a w *Eyderstedt* i *Dittmar* wiele tam zerwała, tak, iż okolica jest podobną do morza. Od lat 108 nie było takiego wezbrania morza.

Pewny dom handlowy w *Genewie* został w roku 1811 przymuszony okolicznościami do bankructwa. Wkrótce potem jeden z kompanistów tego handlu, umierając zalecił synowi swemu, aby starał się ocalić honor ocy. Dobry syn uiszczył przyrzeczenie. W roku 1818 zapłacił 57,000 franków

dlugu oycowskiego, a teraz w grudniu r. z. zapłacił resztę 200,000 franków z prowizją.

— Dnia 13. —

Xiążę panujący *Sasko-Gothaski* i *Altenburgski* umarł d. 11 b. m. nagle w *Altenburgu*.

Donoszą z *Aurich* pod d. 8 b. m., iż najlepsza część *Fryzji Wschodniej* jest utraconą; wszędzie tamy zostały zerwane, a woda morska dochodzi aż o milę od *Aurich*. Poniesiono nie wyrachowane szkody; sama naprawa tam kosztować będzie miliony, a zalanych gruntów nie można w pierwszych latach uprawiać. Mnóstwo bydła utonęło, ludzi zaś nie wiele utraciło życie. Okolice *Emden*, *Gret-Sil* i *Oldersum* są okropnie spustoszone. W Xięztwie *Oldenburskiem* woda zerwała także wszystkie prawie tamy; wiele ludzi a szczególniej bydła utonęło, i domy zostały po większej części zburzone, a po części uszkodzone. Znaczna część kraju jest zalana, a woda morska zepsuła oziminę i role, które może na 2 lub 3 lata stały się wcale niezdatnymi do uprawy. W okolicy *Gödem*, woda zrobiwszy w tamie otwór na 400 stóp, z wielką gwałtownością zalała grunta, przyczem 9 ludzi utraciło życie. Wszystkie zapasy zboża, dawnego i nowego, młoczonego i niemłoczonego, zginęły.

FRANCYA.

Paryż dnia 12 lutego.

(z *Gazety Hamb. Börsen Halle*.)

Wczora wieczorem była rada ministrów u Prezydenta Rady.

Wczorayszy numer gazety *J. des Debats* umieścił długą i żywą rozprawę *Hrabiego Molé*, mianą w Izbie Parów, z okoliczności podania projektu do prawa o Świętokradztwie. Kończy ją temi słowy: „Uważam pierwszy tytuł projektu do prawa, za zniewagę nieba i ziemi, religii naszej i czasu, w którym żyjemy, targnienie się na naszą ustawę, i głosuję za odrzuceniem projektu.“

Wczora mówili w Izbie Parów, Xiążę *Brogtie* przeciwko, *Hrabia Bastard* o projekcie, a strażnik pieczęci za projektem.

Gazeta *Etoile* wyraża: Dopóki ministrowie zaufanie Króla posiadać będą, nie powinni lękać się o stratę zaufania Izby.

Gazeta *Aristarque* upatruje nikczemną trwożliwość w tem wyrażeniu i dodaje: „Rozumiano dotąd powszechnie, że podług kształtu rządu naszego, Król dopóty tylko pokłada zaufanie w radcach swoich, dopóki oni umieją jednać dla siebie zaufanie izb.“

Kilka gazet z *Madrytu* donosi, iż z przyzyny uznania południowej Ameryki, wysłano dwóch kommissarzy do *St. Petersburga*. Na ich czele znajduje się *P. Ugarte*, którzy d. 31 pocztą z *Madrytu* wyjechał, i ma rozkaz, ażeby się zatrzymał w *Irun*, gdzie odbierze szczególne przepisy.

Od czasu, jak rozeszła się tu pogłoska, że portugalczycy przyymują wspaniale hiszpanów szukających schronienia w tem Królestwie; wyniesienie się z kraju tak jest wielkie, iż ściągnęło uwagę rządu hiszpańskiego. Srodek przeciwko temu, który *Pan Hermosilla* w swem pisaniu podaje, to jest: wszystkie posiadłości przodków Króla

znowu połączyć z Hiszpanią, zapewna nie będzie przedsięwzięty.

Gazeta *Aristarque* donosi: „*L. Zea Bermudez*, stosownie do wyroku królewskiego, zapłacił na rzecz ubogich 12,500 realów, za pozwolenie noszenia wielkiego krzyża legii honorowej.

Donoszą z Madrytu pod d. 13ym b. m., że Król znowu zachorował na podagrę.

W teatrze madryckim był tumult, sprawiony przez królewskich ochotników, którzy nie chcieli słuchać rozkazów alkada uworu.

Rząd hiszpański widział się zmuszonym, urzędników miasta *Jaen* usunąć od urzędowania, za to, że nie chcieli, na rozkaz królewski, wydać uwięzionego, pod pozorem, że on jest na miejscu innego osadzony.

Gazeta *J. des Débats* donosi, że zasady traktatu, względem uznania *Brazylii*, już od *Portugalii* przyjęte zostały.

Hrabia *Pardessus* wydał d. 8go bardzo świetny bal, na którym znajdowali się niektórzy z naszych ministrów.

Donoszą z *Monachium*, że bogata galerja obrazów w *Malmaison*, która do dziedzictwa Xiążęcia *Leuchtenbergskiego* należy, ma być sprzedana przez loteryą.

Vice-Hrabini *Ecquevilli* przedstawiana onegdaj była, przez Margrabinę *Rosambo* i Hrabinię *Chateaubriand* Królowi Jmci i osoby Królewskiej familii.

Marszałek obozowy *Bertrand*, znowu przyjęty został do głównego sztabu.

Onegdaj kommissarze, przeznaczeni do przeyrzenia rachunków dostarczeń woysku w Hiszpanii, mieli zaszczyt złożenia swej pracy Królowi Jmci.

Miała tu przyść do skutku pożyczka dla greków, 20 milionów franków: i przeznaczono roczną sumę 10,000 franków, na wychowanie synów *Bozarysa* i *Miaulis*.

Gazeta *Aristarque* zawiera pogłoskę, że budżet i sprawa o kontrakta *Ouvrarda*, mają być podane tuż przed koronacją, kiedy bardzo mało będzie czasu do rozpraw. Co jednak wielu ma za rzecz bez zasady.

(z *Korrespondenta Hamburskiego*).

Król Jmć rozdał nie dawno wsparcie wielu wieśniakom, spokrewnionym z jenerałem *Pichegru*; przeznaczył oraz sumę 37,000 franków, która co rok w oznaczonym czasie ma być rozdawana na dobroczynne tutejsze zakłady na wsparcie ubogich. Dla ubogich wyznania ewangelickiego reformacyjnego 1000 frank., a dla luterskiego 802.

Królewskiem postanowieniem d. 9, wielu urzędników sądowych zostało przeniesionych na inne miejsca i nowych mianowano.

Jutro, jako w rocznicę śmierci J. K. W. Xiążęcia *Berry*, na prośbę wielu bankowych agentów i maklerów, giełda zamknięta będzie.

Gazeta *J. des Debats* donosi, że Anglią z Austryą porozumiały się względem okoliczności *Brazylii*. Zmiana ministeryum w *Lisbonie*, nastąpić miała po uznaniu *Brazylii* przez Króla Jmci; jednakże formalny traktat nie jest jeszcze zawarty.

Kawaler *Courcelles* został mianowany królewskim genealogistą.

Końca niemające rozprawy, o projekcie do prawa względem wynagrodzenia, w biurach Izby deputowanych, dały czas ministeryum naszemu, do zatrudnienia się polityką zewnętrzną. Wpływ, jakiego *Anglia* w *Portugalii* nabyła, oraz wpływ, który wkrótce może być w południowej Ameryce, przez utwierdzenie nowych krajów; był przyczyną naszemu gabinetowi do sprawiedliwej troskliwości. Pogłoska przeto do wiary jest podobną, że ministeryum nasze uczyniło Anglii mocne przełożenie, względem kroku, który dla *Europy* wielkie skutki pociągnąć może, i wezwało ją, a żeby oświadczyła: jakie są zasady nowych jej związków z owymi krajami, i jak daleko w nich postąpić zamysła. Gdyż jeśliby naprzykład *Anglia* miała myśl, pomagać zbuntowanym meksykańom w przypadku, gdyby Hiszpanii udało się postać tam wy-

prawę; wtedy naturalną byłoby rzeczą, że *Francya*, która dla przywrócenia praw *Ferdynandowi*, tak wielkie ofiary poniosła, nie mogłaby wtedy obojętnym bydź widzem i zostawić dzieła niedokończonego.

H I S Z P A N I A.

Od granic hiszpańskich dnia 1 lutego.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

W Burgos codziennie oczekują przybycia margrabiego *Palmei*, który jako poseł portugalski do Paryża udaje się.

Wielkorządca *Kastylii* został mianowany prezesem czyszczącej junty woyskowej, w tych dniach installowany. Ogłoszono wzór, podług którego wszyscy do usprawiedliwienia się przed tą juntą, obowiązani mają podać przedstawienia z dokładnem wyszczególnieniem postępowania swego, od dnia 1 stycznia 1820 roku. Mówią, że najmniej jest 50,000 osób, które usprawiedliwiać się z swego postępowania będą obowiązane, i że czynność tej junty we trzech latach ukończyć się nie da.

Król wydał wyrok pod d. 17 stycznia, stanowiący, że towary osadnicze i inne teraz w portach hiszpańskich znajdujące się, mogą być w głąb kraju na sprzedaż wywiezione za opłatą dwóch procentów.

Mówiono tu mocno o nowej zmianie ministrów, z dodatkiem, że wybór Króla padnie na radców, znanych dostatecznie z przywiązania swego do tronu i z poświęcenia się dla sprawy królewskiej. Słychać, że Pan *Calomarde* upraszał Króla o uwolnienie od obowiązków, lecz Monarcha nie przychylił się do tego.

Okrety nasze (donoszą z *Barcellony*), pilnujące brzegów półwyspu, zabrały od niejakiego czasu kilka okrętów francuzkich, pszenicą naładowanych i uprowadziły do portu. Z powodu tego wynikły nieporozumienia między władzami hiszpańskimi i francuzkimi, zdawało się bowiem tym ostatnim, że postępowanie sądowe, przeciwko ujętym rozpozęte, zbyt wolno i opieszale postępowano. Francuzki dowódzca jenerał *Reiset* pisał do jenerała *Caro*, żądając uwolnienia 7 z tych okrętów, które twierdził, że niesłusznie, bo daleko od brzegów poymane zostały. Jenerał *Caro* sprzeciwił się temu, ale jenerał francuzki mnów bacząc na to, odesłał rzeczone okręty pod zastawą francuzkiej galioty *Mesange*. Pięć jeszcze podobnych okrętów pozostało w zatrzymaniu póty, póki nieudowodnią, że zarzucając kotwicę przy brzegach, gdzie zabrane były, sprzedania zboża, które wiozą, nie miały na celu. Podobnyż los spotkał kilka okrętów sardyńskich, płynących z pszenicą do *Gibraltaru*.

P O R T U G A L I A.

Lisbona d. 17 stycznia

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Słychać tu, że rząd nasz skłania się do uznania niepodległości *Brazylii*, za co 72 miliony wynagrodzenia otrzyma. Ta wiadomość ożywiła ducha i czynność spekulantów; już nawet wysłano kilka okrętów do *Brazylii*, a inne sposobią się do żeglugi.

Gdy w roku bieżącym kończy się traktat nasz handlowy z *Anglią*; sądzą więc, że wczasie swoim ponowionym zostanie.

— Dnia 23. —

(z *Gaz. Hamb. Börsen Halle*.)

Wczora Król Jmć jadł obiad na okręcie admiralskim angielskim, i zdaje się, że tam uczynił postanowienie, ogłosić wyroki, względem odmiany ministrów, które już dnia 14, 15 i 20 postanowione były.

A N G L I A.

Londyn dnia 8 lutego.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Mamy wiadomość z *Lisbony*, że Pan *Pinheiro Ferreira* odstąpi ministeryum interesów zagranicznych posłowi portugalskiemu przy dworze naszym hrabiemu *Villareal*, jak tylko do *Lisbony*

powróci. Potwierdza się, że zmiana ministrów nastąpiła za wpływem posła naszego P. A'Court. Król Jmć portugalski pisał do naszego Monarchy, donosząc, że z ukontentowaniem widzi poselstwo P. Stuart, i dziękuje za pośrednictwo Anglii w układach z Brezylją. Nie wątpią tu, że wkrótce uznanie niepodległości Brezylji nastąpi, niemniej, że port lisboński portem wolnym ogłoszony będzie.

W Portsmouth już przysposabiają okręt liniowy Wellesley pod P. Stuart, z którym, dla dania większej okazałości poselstwu, wiele znakomitych uda się anglików. Na tymże okręcie popłynie także oddział z 600 ludzi złożony.

Król mianował P. Lamb, posłem naszym przy dworze madryckim.

Na sessyi Izby niższej d. 4 b. m. wielu członków mówiło mocno za związkiem katolickim; wszyscy byli tego zdania, że zniiesienie tego związku, może mieć jak najgorsze skutki. Gdy z powodu tej okoliczności mówił P. Hobhouse o zamierzeniu powiększeniu wojska, zapewnił Izbę, iż słyszał: że w razie, gdyby jener. Jackson prezydentem Zjednoczonych Stanów Ameryki obrany został, wojsko angielskie w Kanadzie, znacznie powiększyć będzie potrzeba.

Gazeta the Times przypomina katolickiemu związkowi dawniej dawane rady twierdząc, że postępowaniem swoim sam się podkopuje. Co więcej, że z winy jego protestanci nawet cierpieć będą, gdy rząd na fundamencie od roku 1820 nieoficjalnych bilow, zakazuje zbierać się zgromadzeniom w pokoju (jak to czyni związek katolicki), nie mniej zabroni dawać składki na dobroczynne zamiary i t.p.

— Dnia 11 —

(z Korrespondenta Hamburskiego.)

Dnia 9 były pokoje w Carlton-House, gdzie jednak nie było żadnych przedstawień.

P. Peel, sekretarz stanu, od kilku dni chory jest od mocnego przeziębienia.

Wczora poseł francuzki pracował z Panem Canning. Tegoż dnia przybiegł z depezsami goniec gabinetowy Hunter z Paryża.

Otrzymane listy wczorayszą pocztą z Lizbony, nie tak są pomyślne, jak wiadomości dawniejsze spodziewać się kazaty. Nowo-mianowani ministrowie objęli swe miejsca, nie z takim zaufaniem, jak się spodziewano; a ci, którzy do przybycia nowego ministra stosunków zewnętrznych tymczasowie miejsce jego zastępować mieli, odmówili nawet przyjęcia na siebie odpowiedzialności. Hrabia Suberra odłożył swój wyjazd, a drudzy powatpiwają nawet o tem, czy ten wyjazd nastąpi. Oczekiwano bardzo przybycia Karola Stuart, w nadziei, iż obecność jego położy koniec nieczynnemu stanowi portugalskiego gabinetu.

W przyszłym tygodniu będą odesłane bardzo ważne depesze, na statku przewozowym, do południowej Ameryki.

Lord Marcus Hill, będzie towarzyszył Karolowi Stuart, w poselstwie do Lizbony i Rio.

Nowa grecka pożyczka, zawarta została przez obecnych tu deputowanych, bez dołożenia się greckiego komitetu, który jednak bardzo był z tego uradowany. Przychod z niej postawi rząd grecki na stopniu prowadzenia w przyszłej kampanii wojny z większą dzielnością. Tej pożyczki summy wynosiły do 15stu milionów funtów szterlingów.

Naystarszy wiekiem w parlamencie jest teraz sławny Wilberforce, który już od lat 45 jest jego członkiem, i zawsze podawał lub popierał plany ślachejne i przychylnie sprawie ludzkości.

NIDERLANDY.

Bruxella dnia 9 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Donoszą z Amsterdamu, iż wezbrana woda zniszczyła zupełnie tamę w okolicy Durgendom i blisko 10 000 morgów gruntu zalala. Użyto zaraz środków do ratowania tamecznych mieszkańców. Wielu schroniło się na dachy lub wzgórki;

lecz wszelki z niemi związek był przerwany. Gubernator wyznaczył komisyją do zbierania składek i dostarczenia pierwszych potrzeb. Okręty kupieckie, slupy i inne statki posłano dla zabrania nieszczęśliwych. Dway kapitanowie uratowali 38 osób, a do dnia onegdajszego ogółem uratowano blisko 100 ludzi.

Potrójna lnia celników francuzkich zwraca szczególnie uwagę na psów, które zakazane towary wprowadzają z Belgium do Francyi. Zwierzęta te są wyuczzone do tego przemycania; lecz wiele ich już zabito.

— Dnia 11. —

Król Jmć wydał d. 9 b. m. rozkaz, aby niezwłocznie w całym kraju zbierano składki na wsparcie nieszczęśliwych, dotkniętych ostatnią powodzią.

Przez zerwanie tam wiele miejsc na wyspie Goes zostało zalanych. Woda tak raptownie wzbierała, iż nawet zające nie zdołały się uratować; znalezione ich 25 w wodzie. Wyspa Tholen wiele także ucierpiała. We Flandryi wschodniej jedna gmina całkowicie, a dwie w znacznej części, są zalane. Użyto wszystkich szalup do ratowania nieszczęśliwych, wzywających pomocy. Sprawdzono już do Termonde blisko 200 ludzi w nayędźniejszym stanie. Cała przestrzeń jest podobna do morza: widać tylko dachy domów i wierchołki drzew. Na naprawę jednej tamecznej tamy, potrzeba miesiąc czasu i 60,000 złót. hollend. wydatku.

TURCYA.

Od granic tureckich d. 5 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Gazeta smyrnenska, pod napisem Dostrzegacz Wschodni, zawiera d. 23 grudnia następujący artykuł: „Flotty greckie wróciły do portów swoich; slychać jednak, iż oddział ich wysłano ku Kandyi naprzeciw flotty egipskiej. Znany ip-saryota Warwaki, będąc w Napoli di Romania napróżno proponował narodowi greckiemu, aby pewną osobę, rodem z wysp Jonskich, Królem swoim ogłosił. Po odrzuceniu wniosku jego, oddał się z Morei, i przybył do Syra, z kąd uda się do Zante.”

Dziennik Frankfortski umieszcza wyjątki z Dostrzegacza Wschodniego, które wskazują podobieństwo, iż Ibrahim basza powróci do Alexandryi. „Albowiem (pisze Dostrzegacz Wschodni) w krytycznym stanie, w jakim się Morea i interessa rządu greckiego znajdują, zachodzi pytanie: czyliby nie było lepiej, aby flotta egipska wróciła do Alexandyi, niż gdyby wysadziła wojsko w Peloponezie, gdzie grecy sami z sobą walcząc, zbliżają się do nieszczęsnego swego losu. Naylepszym dziełem, jakie podobno mamy o Grecyi, jest dzieło Pana Paw, niem. a. Pomiędzy licznymi prawdami jest w niem także następująca: „Jeżeli się kiedy grekom uda pozyskać niepodległość, użyją jey naypierwiej na niszczenie siebie samych.”

— Dnia 8. —

Sissinis, Zaimis, Londos i Candos Deli Janei, naczelnicy ostatnich rozruchów w Peloponezie, przybyli dnia 10 stycznia do Missolungi, i szukali przytułku. Prosilili o to tylko, aby ich rządowi greckiemu w Napoli nie wydano. Pozwolono im 3 godziny czasu do oddalenia się; jakoż udali się do pustych wysp Seroplien. Nazajutrz popłynęli ztamtąd do Kalumá, wyspy na Archipelagu Leukadyjskim, z kąd przymuszono ich udać się do Zante, gdzie, gdy przybyli, lud tameczny rzucił na nich kamieniami, i byłby ich na kawalki rozszarpał, gdyby temu władze miejscowe nie zapobiegły.

Twierdza Patras, zamknięta teraz od lądu i morza, chce kapitulować, i tymczasowie stanęło zawieszenie broni. Z obu stron dano zakładników, a pełnomocnicy wyjechali do Napoli dla zawarcia układu z rządem greckim. Turcy w Patras chcą wyść z bronią i taborami; żądają oraz, aby ich bezpłatnie przewieziono na statkach.

W Missolunghi uzbraja się wyprawa złożona z 7000 ludzi, którey Gouras dowodzi. Prze-

znaczenie jey niewiadome, lecz zapewne uderzy na Lepanto lub wyspę Eubeg.

List z Napolii donosi, iż rząd grecki przebaczył staremu Teodorowi Kolokotroniemu. Człowiek ten ma lat przeszło 60, i mimo podeszłego wieku jest jeszcze dosyć silnym i czynnym, aby dowodził wojskiem w polu.

Missolungi d. 1 lutego.
(z Gazety Börsen Halle).

Patras prosiła o kapitulacyą, a tymczasowie o rozejm; z tego powodu obłożeni dali wkład dwóch synowców Mustafy Beja, byłego wojewody Achajskiego i dwóch Agów z Lali (przed tym bardzo przychylnie turkom miasto w Morei); a nawzajem otrzymali od członków rządu greckiego, krewnego Bozarysa i dwóch Suliotów: poczem układający się przybyli z Akropolis, i prosili o wysłanie deputacyi do Nauplii, na co zezwolono. Słychać, że turcy żądają wyjść z bronią i zapasami wojennymi, częścią do Thesprot, częścią do Prewezy, a częścią do Azji mniejszy, na koszcie greków.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Wieśniak z Niederweile (w Brisgowii) po skończonej pracy pędził woły z pługiem do domu, sam zwolna o kilka kroków za niemi postępując. Nagle zapadają woły z pługiem, blisko 12 stop w ziemię. Przestraszony tym widokiem, bez przytomności prawie, biegnie do domu, wzywając innych wieśniaków, którzy mu pomogli wyciągnąć woły z przepaści. Z największym jednak podziwieniem usłyszeli w głębi szum potoku wśród pól, gdzie od wieków ani śladu strumienia, ani żadnego nie było źródła: Już w nocy z d. 29 na 30 października r. z. o trzech kwadransach na 1 uczucie dały w pobliżu u stóp góry niebieskiej (des Blauen) trzy wstrząśnienia ziemi w kierunku z południa ku północy, następowały zaś w przedziale 10—15 sekund jedno po drugim. W téj samej nocy w okolicach Hornberg i Schromberg podobnie czuć się dały wstrząśnienia.

Zapowiedziane jest w Paryżu nowe dzieło pod tytułem: „Galerja współczesnych, czyli sławne kobiety naszych czasów.“ To dzieło ozdobione będzie wielką liczbą portretów.

Wyspa Lacerote, bardzo została spustoszoną przez wybuchnienie dwóch wulkanów.

Pan Dupin wyrachował, iż rury do prowadzenia wody i gazu, pod brukiem na ulicach Londynu, ciągną się przeszło 400 mil (80 mil pol).

W Marsylii i Aix, dały się uczuć dnia 2 stycznia dwa lekkie wstrząśnienia ziemi.

Na ostatniej wystawie sztuk pięknych w Paryżu, znajdował się obraz, wystawiający Eskulapa, zaszczerpiającego ospe Wenerze. Krytycy Francuzcy nazywają ten pomysł szczęśliwym, oryginalnym i filozoficznym.

Porucznik okrętowy, James Sabben, ogłosił w gazetach angielskich, że na zawstyżenie akademii francuzkiej, wynalazł kwadraturę koła. Życzyć szczerze należy, ażeby Pan Porucznik, tę ważną tajemnicę światu ogłosił, która przez tyle wieków tak trudną była do rozwiązania zagadką.

Coraz się mocniej przekonywać można, (piszą znad brzegów Menu), że powodzie nadzwyczajne, które nie tylko w Alzacji i w Lotaryngii, ale i w całej Europie znaczne szkody zrzuciły, nie z deszczów ulewnych pochodziły, ale są skutkiem nadzwyczajnych zaburzeń wewnątrz ziemi. Następne wypadki zdają się potwierdzać to zdanie. Na skalistej drodze do Ettendorf, niedaleko Pfaffenhofen, wytrysnęły dwa źródła, na gościńcu wiodącym z Wittersweiler do Lucevskiu, wytrysnę-

ła naturalną fontanną grubości jedney stopy: dla ułatwienia przejazdu przez to miejsce, musiano to nowe źródło spuścić do blisko leżącego kanału.

W okolicach pobliskich zdarzyły się jednocześnie podobne wypadki. Niedaleko Szlossbrunnen, woda podziemna wyparła skałę na równinę; a z otworu wylał się strumień, który mógłby koła młyńskie obracać. W Jegerthale rozpekła się góra i zawałiła przyległą drogę lesną. Dotąd pracuje bardzo wiele robotników nad uprzątnieniem zawałonej drogi.

Niedawno w Paryżu, przy ulicy Coliseum, zawałił się nowo-wymurowany dom; przy tem zdarzeniu kilku ludzi utraciło życie. Architekt, kierujący budowlą tego domu, wezwany z tego powodu został przed sąd policyi poprawczy; a gdy mu dowiedziono, że przez niezręczność zbyt wysoko mur pociągnął, niedawszy mu potrzebny podstawy, skazany został na trzymiesięczne więzienie i na zapłacenie 300 franków kary.

W roku 1820 urodziło się w Paryżu 24,858 dzieci; umarło w tymże roku 22,454. W r. 1823 narod. 27,070, umar. 24,500. W przeciągu lat 4 pomnożyła się ludność o 10,801 dusz. Wiecej się rodzi chłopców, niż dziewcząt; przewyżsła tych ostatnich wynosiła w r. 1820, 448; a w r. 1823, 434. W r. 1823 umarło w mieszkaniu włościan 15,273, w szpitalach 8,227; wojskowych umarło 661; w więzieniach 72. W r. 1823 było 1509 dzieci nieżywych. W r. 1823 weszło w związki małżeńskie 7,504 par; z tey liczby zaślubiło się 6,280 chłopców z dziewczętami; 332 chłopców z wdowami; 680 wdowców z pannami; 212 wdowców z wdowami. Spotrzebowano na pokarm w Paryżu przez rok 76,018 wołów; 10,394 krów; 74,095 cieląt; 363,048 baranów; 39,562 świń, i oprócz tego zużyto krajowego mięsa 2,609,638 kilogramów.

W okolicach miasta Dreux we Francyi, ożenił się jeden właściciel fabryki, z pewną damą rodem z Rouen, która z pierwszego małżeństwa miała jedną córkę, i oprócz tego kilkoro dzieci pobocznych. Te dzieci, stosownie do prawa, wyłączone były od dziedzictwa, a córka jey prawna, została dziedziczką majątku, wynoszącego 400,000 franków. W przypadku śmierci tego dziecięcia, majątek przechodził w dziedzictwo matki. Po niejakim czasie, znikła ta córka; a jeden z fabrykantów doniósł o tém zdarzeniu właściwemu sądowi. Prokurator Królewski, wspólnie z sędzią instruksyjnym i lekarzem, udał się natychmiast zrana do mieszkania właściciela fabryki: przybywszy, żądali, aby im pokazano wszystkie dzieci. Matka odpowiedziała, że jeszcze spią; lecz urzędnicy sądowi kazali się natychmiast prowadzić do sypialnego dzieci pokoju; matka żadnym sposobem nie chciała otworzyć drzwi. Zmuszono ją wreszcie do oddania kluczyków, i z podziwieniem znaleziono młodą dziewczynkę, leżącą na brudnej pościeli, błądą i wynędznioną. Od 6 miesięcy zamknięto to dziecię w téj izbie, dając mu tylko każdego rana kawałek suchego chleba. Nie miała ona na sobie żadnego odzienia. Wszyscy słudzy, byli nowo przyjęci, i nie wiedzieli o tém dziecku. Okrutna matka i jey małżonek, zostali natychmiast uwięzionymi.

Na środku Oceanu, o 1500 mil od wyspy s. Heleny, jest wysepka zwana Trystan, dopiero od 22 lat mieszkają na niej ludzie. Kapral Angielskiej artylleryi, nazwiskiem Glas, jest rządcą i jakby władcą tego kraju, cała ludność składa się z 22 mężczyzn i tylko 5 kobiet! Ci wszyscy uznają swą małą i odległą oyczyznę za Ray ziemski, mają znaczną liczbę świń, kóz, lwów i psów morskich, ogrodowina rodzi się tam wyborna, etc.

| Obszary | Czas obserwacji. | Wysokość Barom. | Wys. Ther. Réau. | Wiatry. | Odmiana w powiet. |
|-----------------------------|-----------------------|------------------|------------------|--------------|-------------------|
| Observacje meteorologiczne. | d. 19 godz. 6½ z rana | 27 cal. 9,1 lin. | — 3 stopni. | Polud. Wsch. | Pochmurno |
| | dnia 20 — — — | 27 — 9,4 — | — 1 — — | Polud. Wsch. | Pochmurno |

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 20 lutego v. s. 1825 Roku.

Nowe Dzieła.

Zabawki Wierszem Ignacego Kulakowskiego. W Wilnie w drukarni A. Marcinowskiego 1824.

Dostać można w Redakcyi Kuryera Litewskiego. Cena Exemplarza:

na papierze białym kop. 60
 — — — moskiewskim 45
 — — — ordynarynym 30

Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazanie na piśmie świadectw areztlanci, Jan Kuzniecowa, Alexander Nikityn, Teodor Łaykow i Józef Rychlik albo Rychlewski, wyznali iż są włościanami, Kuzniecowa Gubernii Kałuskiej pttu Tarusowskiego, ze wsi Chomiakow Obywatela Michała Asorgina; Nikityn gubernii Razańskiej powiatu Pianańskiego ze wsi Pankina Obywatela Alexandra Sawicza Surmienewa, Łaykow Gubernii Orłowskiej powiatu Brańskiego ze wsi Bordowicz Obywatela Bulhakowa, a Rychlewski rodem z Królestwa Polskiego, na ósno wie Imiennego NAYWYŻSZEGO Ukazu 25 lutego 1825 roku, uznani są za włoścogów i odesłani do Syberyi na zaludnienie. Przymioty pomienionych włoścogów są następujące. Kuzniecowa wzrostu 2 arsz. 3 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy suchej małej, nosa średniego, oczu czarnych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemno bład, od urodzenia lat 30; Nikityn wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy średniej bladej, nosa średniego, oczu czarnych, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemno bład, od urodzenia lat 40; Łaykow wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy suchej szczupłej, nosa średniego cieniowego, oczu czarnych; włosów na głowie ciemnych, a na wąsach i brodzie światło rusych, pod brodą ma skórę pomarszczoną od choroby, od urodzenia lat 30, a Rychlik albo Rychlewski wzrostu 2 arsz. 5 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy suchej, okazującej starość, nosa średniego ostrego, oczu miedziastych, włosów na głowie, wąsach i brodzie światło rusych, od urodzenia lat 50; zatem jeżeli ci włoścogowie okażą się do kogobądź należącymi, aby ten w prośbie dla ich powrócenia, postąpił ściśle podług wspomnianego ukazu.

Stycznia 29 dnia 1825 roku.

Sowietnik Czmychow.
 Expedytor Głiński.

1. Od Litewsko - Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż część majątku Łopienicy położonego w tutejszemy gubernii w Wołkowyskim powiecie, wydzielona przez Czachecki Sąd Exdywizorski byłemu dzierżawcy w Gubernii Grodzieńskiej trunkowego odkupu Józefowi Houwaltowi, w której znajduje się ziemi 2 włoki 17 morgow i 257 prętow, także 3 męzkiey i 2 żeńskiey płci dusz, przynosząca rocznego dochodu 21 rub. 75 kop. sr.; oceniona 471 rub. 42 $\frac{1}{2}$ kop. srebr., za nagromadzone na pomienionym Houwalcie skarbowey niedoimki, przeznaczona na sprzedaż; na jakowyy przedmiot naznaczone dla targow dwa terminy: 10 i 11 marca terażn. 1825 r. w Wołkowyskiej szlacheckiej Opiece, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia wydrukowania

tego ogłoszenia w St. Petersburgskich albo Moskiewskich gazetach w guberskim Rządzie; a zatem życzący kupić pomienioną część majątku, zechcą przybyć dla targow w naznaczonych terminach z odpowiadającymi kapitałami. Dnia 12 februaryi 1825 roku.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz.
 Naczelnik stołu Sobolewski.

1. Przez odezwę swoją do JW. Cywilnego Gubernatora przystaną, Główny Rząd miasta Florencyi we Włoszech, czyni wiadomo: iż zmarły dnia 13 maja 1823 roku w Wiedniu Graf Franciszek syn Stanisława Bandinelli, w testamentie swoim dnia 29 kwietnia 1823 r. sporządzonym, a dnia 13 maja tegoż samego r. ogłoszonym, w punkcie 16 między innymi zapisami ustanowił w tych słowach: „Na uniwersalnych sukcesorow całkowitego mojego pozostalego, tu nielokowanego majątku i dóbr moich we Florencyi sytuowanych, wzywam Bandinellów w Litwie mieszkających, a mianowicie tych, którzy złożą dowody, iż są najblizszymi moimi krewnymi. Jeżeli zaś ci już poumierali lub też tey sukcesyji przyjąć niechcieli, wtym razie mieć chcę za sukcesorow moich, urodzonych Bandinellow w Sienie, we Włoszech mieszkających, a mianowicie tych, którzy podług praw i zwyczajow, najblizsze do pozostałości po mojej familii, mieć będą prawo.“

Aże Cesarsko Królewski Trybunał w Wiedniu przez wyrok swój dnia 9 julii 1823 r. przeznaczył termin do stawienia się rok jeden tygodni sześć i dni trzy wszystkim tym, którzyby mieli mieć prawo do sukcesyji będącej w Wiedniu, ażeby tam przed Trybunałem przedstawili swoje stosowne pretensye, inaczej dziedzictwo przyznane będzie temu, który bliższości pokaże prawo.

Dla tego tenże Główny Rząd we Florencyi ogłasza: iż przez wyrok swój dnia 3 xbra 1823 roku zapadły wskazał równyż termin rok jeden, tygodni sześć i dni trzy każdemu, koby okazał prawo najblizsze następstwa będącego we Florencyi Xięstwa Toskańskiego do spadku Pana Franciszka Bandinellogo, i żeby w tamtejszym Rządzie okazał stosowne dowody, inaczej po upłynionym terminie będzie postąpiono wedle prawa.

Podpisał } M. Nikolini Prezyd. Główn.
 Rządu we Florencyi.
 Gherardni Pisarz tegoż Rządu

1. Magistratura Powszechney Opieki na dniu 8 zeszłego mca stycznia otrzymawszy od JW. Łąskiego sprawującego obowiązek Ministra wewnętrznych interessow Państwa przedpiśanie z załączeniem do należytego rozpatrzenia darownego Dokumentu JIMość Xięży Thadeusza i Felixa Wołzynskich Kanonikow Chełmskich, przez który legują dla szpitala i klasztoru OO. Bonifratrow Wilenskich dwa folwarki Szubsztule i Kamienny Łog Olechnowski czyli Haniew zowiące się w Wilenskim powiecie w parafii Kalwaryjskiej, oraz murowanka w mieście Wilnie za Ostrą Bramą na ulicy ostrym końcu sytuowane, do dziedzictwa tychże Woł-

żyńskich należące, zgodnie z postanowieniem swoim w dniu 29 tegoż mca stycznia nastalym; o takowym funduszu JJXięży Wołżyńskich podając do publiczney wiadomości, wzywa wszelkiego rodzaju kredytorow ich i pretensorow ztém zastrzeżeniem, iżby oni wprzeciagu naysprzedszego czasu o pretensjach swoich podawali do Magistratury prozby z dołączeniem postępujących na nie dowodow dla dalszego podług prawa rozporządzenia.

Inspektor Zwierzchności medyczey Wileńskiey Guberni Karol Friedeburg.

Sekretarz Pietraszewski.

3. Oświadczenie imieniem star. Chaima Lewin Mejerowicza Kowieńskiego czyni się z następnego wydarzenia, iż co oświadczaający się w roku terażniejszym 1825 januar. 14 dnia odebrawszy list od star. Mejera Ickowicza z Memla w którym wyraża że posyła assygnatę na rubli srebr. 1787 w roku terażn. 1825 mca januar. 19 v. s. a. n. s. 7 od Kupca JM. Hoffmana et Herle do Kantory Kupca von Aura pisanną, z której dozwała żał. takową ilość od tegoż Kupca Aura odebrać. Gdy takowey assygnaty w tymże liście nie znajduie i nie jest oświadczaającemu się wiadomo gdzie ona się podziała, przeto niniejszem oświadczeniem zapowiadam iż jeśli uległa zaginieniu, i gdyby ona kto wynalazł ażeby nikt oney nie nabywał jako cudzey bo do żał. należney; i żeby Kantora Kupca von Aura nikomu takowych pieniędzy nie wydawała. Datt. 1825 jan. 14 dnia.

Chaim Lewin Mejerowicz.

Roku 1825 mca Januaryi 14 dnia. Przed Aktami Grodzkiemi pttu Wileńsk. stawając obecnie star. Chaim Lewin Mejerowicz Kowieński takowe oświadczenie do Protokołu wpisać podał i w onym własną ręką podpisał się.

Przyjąłem Regent Andrzej Towiański.

Roku 1825 mca stycznia 30 dnia. Ze takowe oświadczenie może bydź w Gazecie Kuryera Litgo pomieszczoném świadczyć.

Sędzia Grodzki pttu Wileńskiego Karol Koziell.

2. Sąd Główny 2go Depart. Guber. Grodzienkiey Dekretem Remissyiny 1814 8bra 5. ferowanym na żądanie stron interessowanych przeznaczył Taxę i Exdywizyą funduszow zeszłego sp. Franciszka Rostockiego Sędziego granicznego słonimskiego, za przewodnictwem tego Dekretu urząd Exdywizorski ziechawszy ad fundum majątku Mironima w powiecie Słonimskim połącznego pod konkurs oddanego, czynność pierwszemu zjazdowi właściwą jeszcze wr. 1815 Februaryi 4 załatwił, oczem w miesiącu marcu tegoż roku przez Gazetę Kuryera Litgo strony zawiadomił, z powodow zaś różnych, gdy w terminie z odkładu na pierwszym zjeździe determinowanego dzieło Exdywizyi dójść nie mogło; Sąd Exdywizorski drugi raz r. 1823 maja 10 za obwieszczeniem do Mironima zebrany, niektóre wniesienia stron rodzajowi sprawy konkursowey odpowiednie akcesoryinie rozwiąawszy, dla sprawdzenia wymiaru i mapy geometryczney przez Komornika do tey Exdywizyi użytego niedokończoney, oraz dla dopełnienia komportacyi stronom, na ich żądanie zjazd swój znowu zawieszał, oczem powtornie r. 1823 w miesiącu junii trzykrotnie przez Gazetę Kuryera Litgo, czynione było od Sądu ogłoszenie, po jakowych kolejach, gdy na skutek ukazu 2go

Departamentu Grodzienkiego w dniu 4 gbra 1824 r. za Nrem 1517 nastalego, Urząd Exdywizorski in fundo Mironima w dniu 5 februaryi idącego 1825 r. zebrał się w celu zupełnego ukonczenia poruczoney sobie czynności, przeto odwołując się do tprzednich awizacyi jeszcze raz wzywa, iżby wszyscy Krędytorowie i pretensorowie jakiegokolwiek mogący mieć słaszne poszukiwanie na funduszu zeszłego Franciszka Rostockiego, z dowodami realność pretensyi usprawiedliwiającemi nim sprawa do namowy pryncypalney wziętą niebędlie, sub amisione causa w terażniejszym zjeździe przed Sądem Exdywizorskim w majątności Mironimie exystującym stawali, albowiem w przeciwnym zdarzeniu dla nieprzychodzących nāzawsze mocą Remissy zapisany zostanie upadek pretensyi.

Onufry Brodzinski Prez. Ziem. pttu Kobryńskiego Exdywizor.

Jan Sidorowicz S. G. S. Exdywizor.

Romuald Komajewski Sędzia Apell. Gran. Gub. Grodz. Exdywizor.

Józef Witkiewicz Regent Ziem. P. i Exdywizorski.

2. Sąd Ziemski pttu Bobruyskiego w sprawie od instancyi WW. Komarowey Sędziny Gran. i jej córki Antonidy w zamęściu Łappowey, fundusz Summowny zeszłego Felixa Wołodzki Assesora Sądu Niższego pttu Bobruyskiego pod konkurs i na satysfakcyą jego Kredytorow i pretensorow oddających, dylacyy copiarum spraw decydując, celem wiedzenia o massie funduszu zeszłego Felixa Wołodzki u procedujących Komarowey i Łappowey znajdującego się i o ilości jego długów Komportacyą wszelkich Dokumentow, za którymi do powiedzianego zeszłego Felixa Wołodzki funduszu czynić się mogą dopominki, po wszystkich bez wyłączenie tegoż Wołodzki Kredytorach i Pretensorach, to jest WW. Hipolicie Wołodzce zeszłego Jozefa Harasimowicza b Assesora Sądu Głgo Mińskiego 1go Departamentu Sukcessorach, i dalszych toż WW. Komarowey i Łappowey uznał, i takową wespół z kopiią spraw na dniu 3 apryla bieżącego r. przy zastrzeżeniu persystencyi oney czteroniedzielney i wolney stronom za rewersami komunikacyi, do Kancelaryi Ziem. pttu Bobruyskiego oddać nakazał, poczem ze strony przy oczewistey o przysiędz decydująca się Komportacyą powinne będą, i że Sąd wczasie następney Sto trojekich rokow kadencyi bez wyniesienia nowych już zapozwow za tym Dekretem do ostatecznego rozpoznania dopominkow do zeszłego Felixa Wołodzki funduszow okazać się mogących przystąpi, stawającym wierzycielom i Pretensorom powinną z tegoż funduszu satysfakcyą wymierzy, a na niestawających wieczną Ammissyą i upadek rzeczy zapisze: Wyrokiem swoim 1825 r. mca Januaryi 29 dnia ferowanym zapowiedział, oczem iżby interessowane strony to jest Kredytorowie i Pretensorowie zeszłego Felixa Wołodzki wiedzieć mogły, przez posłanie niniejszey Awizacyi, i trzykrotne oney przez Gazetę obwieszczenie znać daje.

Sędzia Wankowicz.

Michał Pokroszyński Ziem. P. Bobruysk. Podsej:

Ziemski Pisarz Macewicz.

Roku 1825 lutego 7 dnia. Takową awizacyą wolno drukować świadczyć Sędzia Ziem. Bobruyski Antoni Wankowicz.

| | R. | K. |
|---|----|----|
| ankrowy karłowy pół stopy wysokości rosnący (<i>de Grace</i>) | — | 40 |
| Szparagowy | 1 | — |
| Groch do użycia bez łusek. | | |
| Nizki francuzki ranny do pędzenia | — | 40 |
| bardzo ranny majowy | — | 40 |
| angielski pełny ranny | — | 40 |
| niski zielony kaparkowy | — | 40 |
| K A R M Y. | | |
| Koniczyna niska biała holenderska (<i>trifolium repens</i>) funt. | — | 25 |
| — — czerwona wielka hollenderska (<i>trifolium pratense</i>) | — | 25 |
| Lucerna (<i>Medicago Sativa</i>) | — | 50 |
| Esparcetta (<i>Hedysarum onobrychis</i>) | — | 35 |
| Raygrass angielski (<i>Lolium perenne</i>) | — | 45 |
| — — francuzki (<i>avena elatior</i>) | — | 50 |
| Sporek (<i>Spergula arvensis</i>) | — | 25 |
| Thymoty grass (<i>Phleum pratense</i>) | 1 | — |
| Rzeпа wielka angielska Turnips, (<i>Brasica rapa</i>) | 1 | — |
| — — — — okrągła (<i>Bela rapa</i>) | 1 | — |
| — — — — Szwedzka żółta (<i>Rula Baga</i>) | 1 | 10 |
| Buraki (Runkelrübe) <i>Beta cicla</i> białe | 1 | — |
| — — — — żółte | 1 | — |
| — — — — blade czerwone | 1 | — |
| K W I A T Y. | | |
| Lewkonia letnia 18 najpiękniejszych kolorów paczek | 2 | 50 |
| — — . 12 | 2 | — |
| — — wszystkie kolory pomieszane zimowe 12 | 2 | — |
| — — wszystkie kolory pomieszane | — | 21 |
| Lak, czyli fiołki bardzo ciemne | — | 30 |
| — — — — — wielkie liście | — | 30 |
| Auricula primula, w różnych kolorach | — | 30 |
| Gwóździki pełne pełne różne | — | 30 |
| — — — — — rozmaite piórkowe pełne | — | 10 |
| — — — — — angielskie (Pinks) | — | 50 |
| — — — — — kartuskie (<i>Dianthus carthusianorum</i>) | — | 10 |
| — — — — — chinskie (<i>Dianthus chinensis</i>) | — | 15 |
| Astry pełne Reine marguerite) | — | 18 |
| — — — — — 10 gatunków | 1 | 50 |
| Malwy rozmaite pełne | — | 10 |
| — — — — — pełne w 30 gatunkach | 2 | 40 |
| Ostrożka angielska pełna w różnych ko- lorach | — | 8 |
| Rezeda pachnąca | — | 8 |
| Balsamina pełna, w różnych kolorach | — | 18 |
| Letnie kwiaty wybor w 25 gatunkach | 1 | 50 |
| — — — — — 50 | 3 | — |
| — — — — — 100 | 6 | — |
| Auricula | — | 30 |
| Groszek pachnący | — | 7½ |
| Amarilis formosissima 1 sztuka | — | 25 |
| Astry pełne 10 gatunków | 1 | 50 |
| Georginy 18 ditto | 2 | — |
| Escolische flentze 25 kolorów | 3 | 50 |
| ditto ditto 50 | 7 | — |
| Krzewy ciągle kwitnące 25 | 2 | — |
| — — — — — 50 | 3 | 80 |
| — — — — — 100 | 7 | — |
| Treybhanzowe kwiaty 25 | 3 | 50 |
| — — — — — 50 | 7 | — |
| Ranunkuły różnych kolorów w paczkach po 25 sztuk | 1 | 25 |
| Anemony różne w paczkach po 25 sztuk | 1 | 25 |

Jako wszystkie takowe nasiona są w najlepszych gatunkach dobre i pewne, odsyłający

one zaręcza, i sprzedają się w zapieczętowanych przez niego samego paczkach.

Zyczący mieć inne rozmaitego rodzaju krzewy lub rośliny albo też nasiona, będą mieli one dostarczone po tej samej cenie co i w Rydze, jeżeli na to dadzą sprawunek do Towarzystwa Dobroczyńności w Wilnie, płacąc z góry za koszt sprawunku, z dodatkiem wydatku za przesyłkę pieniędzy i transport z Rygi do Wilna.

JPan Wagner poleca bardzo gospodarzom wybor 36 gatunków kartofli do rozmnożenia, które się dobrocią i obfitością w rozmnożeniu zalecają. Takowe mieć można dostarczone w Wilnie gdy mrozy ustaną, dawszy poprzedniczo komis na one Towarzystwu Dobroczyńności. Cena za 36 gatunków, z których każdego 6 do 25 sztuk, za wszystkie 10 rubli srebrem w Wilnie, nie płacąc więcej żadnego kosztu za transport. Takowe kartofle większemi nie sprzedają się ilościami, gdyż tylko dla rozmnożenia w prowincyi są postanowione.

Szczególne katalogi nasion ogrodowych, cebulek i tym podobnych, rozdają się amatorom bezpłatnie w sklepie Towarzystwa Dobroczyńności w Wilnie; ogólny zaś katalog wszystkich nasion kwiatowych, krzewów, drzew, roślin, i t. d. znajdujących się u JPana Wagnera, sprzedaje się po 25 kopiejek srebrem.

2. Od Wileńskiej Skarbowej Izby ogłasza się, że lubo w dodatku Gazety Kuryera Littgo w dacie 12 grudnia 1824 r. w Nrze 147 wyszłego, w liczbie dalszych Dóbr Skarbowych pomieszczone były i Starostwa Cheydańskie i Woynutskie; do odebrania od terażniejszych Dzierżawców za nagromadzone przez nich niedoinki, lecz kiedy ciż Dzierżawcy pomienionych Starostw po uczynionym w Izbie rachunku okazali się bydź Skarbowi niedłużnemi, przeto pomienione Starostwa Chweydańskie i Woynutskie z Listy Majątków oddających się na targi wymazują się. Roku 1825 february, 16 dnia. Sowiecnik Kołkowski.
Wydziałowy Sekretarz Justyn Zdzitowiecki.

2. Folwark Powierzchnie w gubernii Wileńskiej w powiecie Kowieńskim czyniący intryaty roczney podług lustracyi rubli srebrnych 1173, a podług kontraktów arendownych 1750 rub. sreb. oddaje się wroczną arendę, lub też na lat 12, zaczynając od 12 apryla roku bieżącego, życzący wiaść w arendę takowy majątek raczą się zgłosić do samego aktora Półkownika Leyb Gwardyi 2giey artyleryjskiej brygady Połozowa, mieszkającego w St. Petersburgu na ulicy Zacharjewskiej w domie Rzezywistego Radcy stanu Czemiesowa pod N. 603.

2. Roku 1825 february 17 dnia. Niżej podpisany zawiadamiam przez niniejszą Publiczność tuteyszą, iż ktokolwiek ma jakąwą pretensyą do Antreprenera Niemieckiego teatru przybyłego tu z Memla JP. Heckerta. aby z swoją pretensyą każdy zgłosił się do mnie w przeciągu osmiu dni. Fr. von Auer.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 17 lutego rubel srebrny 3 ruble 78½ kop. dukat nowy r. 11 k. 75 imperyal 37 rub. 85 kopiejek.